

РЕШЕНИЕ

№ 2845

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 16.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **4455** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5, изр. 1-во от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. К. И., ЕГН: [ЕГН], чрез адв. А. Л., със съдебен адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1041 от 24.04.2022г. (ЗППАМ) издадена от Л. Н. – младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор, в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Жалбоподателят счита заповедта за необоснована, неправилна и незаконосъобразна. Моли се същата да бъде отменена. Претендира присъждане на разноски.

Жалбоподателят, редовно призован – не се явява, не се представлява.

Ответникът – младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор, в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 24.04.2022 г. в [населено място], ул. Ген. Й.Г. при извършена полицейска проверка

от служители на Отдел ПП при СДВР против И. К. И., ЕГН: [ЕГН], бил съставен АУАН Серия GA № 572706/24.04.2022г. за това, че на 24.04.2022 г. в 00,40 часа в [населено място], по ул. Ген. Й. Г., с посока на движение от ул. Г.С Р. към бул. В. Л. управлява л.а. О. с рег. номер С., собственост на М. М., като отказва да му бъде извършена проверка с тест за употреба на упойващи вещества /наркотични вещества или техните аналози/ с техническо средство DrugTest 5000 с номер А. – 0016. На водача е издаден талон за медицинско изследване с номер 107648 от 24.04.2022 г. във ВМА, [населено място].

При тези обстоятелства, издателят на акта е счел, че са налице предпоставките на 171, т. 1, б. "б. " от ЗДвП и е издал оспорваната заповед - ЗППАМ № 1041/24.04.2022 г., с която е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца“. Отнето е свидетелството за правоуправление на МПС №[ЕИК].

Част от преписката са и докладна записка от 24.04.2022г., Справка картон на водача, Заповед № 8121з-1524/09.12.2016 г. относно определяне на служби за контрол по ЗДвП, Заповед № 513з-1618/26.02.2018 г. относно определяне на длъжности лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на ПАМ по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, 5, б. „а“ и т. 6 ЗДвП, Заповед № 8121з-1496/06.12.2016 г. относно възлагане на функции по общото и непосредствено ръководство на МВР.

В хода на съдебното производство е представено като доказателство Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол и за химико-токсикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техните аналози с Рег.№ И-6102/20.07.2022г. издаден от В. академия. От заключението се установява, че от извършените изследвания на жалбоподателя И. К. И., ЕГН: [ЕГН] се установи и доказва присъствие на наркотични вещества амфетамин и метаамфетамин в кръвта му.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок, видно от входящия номер на подадената чрез административния орган жалба, от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган. Това обстоятелства се установява от приетата по делото, като доказателство Заповед № 513з - 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР с която са определени служителите на ОПП - СДВР, които могат да налагат ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП.

Обжалваният акт е издаден в предвидената в чл. 59, ал. 1 от АПК писмена форма и притежава задължителните реквизити, визирани в чл. 171, т. 1 от ЗДвП, във връзка с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. В същата са посочени фактическите обстоятелства,

възприети от органа, поради което съдът намира, че заповедта е мотивирана и доводите на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Издаването на ПАМ е въз основа на АУАН, който е посочен в обжалваната заповед с номер и дата. Съгласно Тълкувателно решение № 16 от 31.ІІІ.1975 г., ОСГК на Върховния Съд, мотивите могат да препращат и към друг документ приложен, по административната преписка.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на акта, включително такива, които да са ограничили правото на защита жалбоподателя.

Съгласно чл. 171, т. 1, б. б от ЗДвП, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване се прилага ПАМ – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

От съставения АУАН се установява, че водачът е бил поканен да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и техните аналози, с техническо средство D. T. 5000 номер ARME-0016, но е отказал изследване. От представения талон за медицинско изследване и съответно от Протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол и за химико-токсикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техните аналози с Рег.№ И-6102/20.07.2022г. издаден от В. академия, се установява, че от извършените изследвания на жалбоподателя И. К. И., ЕГН: [ЕГН] се установява и доказва присъствие на наркотични вещества амфетамин и метаамфетамин в кръвта му.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП., редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

По делото не са ангажирани доказателства, оборващи отразените в АУАН факти, поради което съдът счита, че е изпълнена хипотезата на чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. АНО няма право на самостоятелна преценка относно налагането на предвидената ПАМ, а е длъжен да я наложи, тъй като действа в условията на обвързана компетентност.

В наложената ПАМ, В чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП, е определен срокът за налагане на ПАМ до решаване на въпроса за отговорността на лицето, но за не повече от 18 месеца. Този е и посоченият срок на ПАМ в процесната заповед, поради което съдът приема, че същият е законосъобразен.

Органът е упражнил предоставеното му правомощие в съответствие с целта на чл. 22

от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София -град, III отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на И. К. И., ЕГН: [ЕГН], против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1041 от 24.04.2022г. (ЗППАМ) издадена от Л. Н. – младши автоконтрольор в 01 група, 01 сектор, в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя на основание чл. 171, т. 1, б." б" от ЗДвП, е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: